

Κυριακή 27 Ἰανουαρίου. **Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.** Ἦχος α'. Ἐωθινὸν α'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τὰς ἔσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς... Κυκλώσατε λαοί...Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα... Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον...Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Τῷ πάθει σου Χριστέ... εἶτα τὰ γ' ἀποστιχα προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Δεδοξασμένη ὑπάρχεις... Οἱ συνεχόμενοι θλίψεσιν...Ἀνεκαινίσθη ὁ κόσμος...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Νεφέλην σὲ φωτὸς αἰδίου...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις... Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...Δόξα...τοῦ ἁγίου· Ἡ του στόματός σου καθάπερ πυρσός...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Δοχεῖον τῆς φύσεως τῆς ἀχωρήτου...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Τὰς ἔσπερινὰς

ήμῶν εὐχάς... Κυκλώσατε λαοί...Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν...ἀνατολικά στιχηρά γ'. Εὐφράνθητε οὐρανοί...Τὸν σαρκὶ ἐκουσίως...Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ...τοῦ ἁγίου προσόμοια γ'. Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα...Τὸν ἄστέρα τὸν ἄδυτον...Ὁ ἐπίγειος ἄγγελος...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου· Οὐκ ἔδει σὲ Χρυσόστομε...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Τὴν παγκόσμιον δόξαν...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὰ γ' ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου· α'. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων...(Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ'. ι' 7. γ', 13.), β'. Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου...(Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ'. δ', 1), γ'. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν...(Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ'. η', θ'). Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου· Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων...ἃ ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ιγ' Νοεμβρίου. Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Σὲ τεῖχος κεκτήμεθα...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Τῷ πάθει σου Χριστέ...εἶτα τὰ γ' στιχηρά, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Αγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις...Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς...Γυναῖκες Μυροφόροι μύρα φέρουσαι...Δόξα..., τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου· Ὅσιε τρισμάκαρ, Ἀγιώτατε Πάτερ...Καὶ νῦν..., τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...Δόξα...τοῦ ἁγίου· Ἡ του στόματός σου καθάπερ πυρσός...Καὶ νῦν...τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρουπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Μίαν τρισυπόστατον Ἀρχὴν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...Δόξα...τοῦ ἁγίου· Ἡ του στόματός σου καθάπερ πυρσός... Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸν τάφον σου Σωτήρ...Δόξα· Σταυρῷ προσηλωθεὶς...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Μητέρα σὲ Θεοῦ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα...Δόξα· Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Μαρία τὸ σεπτὸν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια...Εἶτα ὁ πολυέλεος, μεθ' ὃν τὰ καθίσματα τοῦ ἁγίου· Θεία ψήφω τῆς Χριστοῦ...Δόξα· τὸ αὐτό...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Κατεπλάγη Ἰωσήφ...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ α' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ· Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου εἰς δ' τροπάρια, ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ δεύτερος τοῦ ἁγίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη

ῥῳδῆ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Χέρσον ἄβυσσοτοκον...Ἀπὸ γ' ῥῳδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ἐξανέστης ὡς Θεός...καὶ ὁ οἶκος· Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν... Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθῶν...Δόξα τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς...Ἀφ' ἑκτῆς τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου· Εὐφράνθη μυστικῶς...καὶ ὁ οἶκος· Ἡ λαμπάς, ἡ τῶν ἔργων μου...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ α' ἀναστάσιμον· Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...τοῦ ἁγίου· Ἀγάλλου πόλις πόλεων...καὶ τὸ θεοτοκίον· Φρικτὴ ἢ προστασία σου...Εἰς τοὺς αἴνους, ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὑμνοῦμεν σου Χριστέ...Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας...Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας...Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν...τοῦ ἁγίου προσόμοια δ'· Χρυσοῦ τηλαυγέστερον...Ἀδίκως τὴν ποιίμνης σου...Ὁ στῦλος ὁ πύρινος...Κόσμον ὡς βασιλείον...Δόξα, τὸ ιδιόμελον τοῦ ἁγίου· Πάτερ Χρυσόστομε...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρία...Ἐκτενής, ἀπόλυσις· Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι, ἐν ἧ, μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῆς, ψάλλομεν τὸ α' Ἐωθινὸν ιδιόμελον· Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς...

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...Δόξα...τοῦ ἁγίου· Ἡ του στόματός σου καθάπερ πυρσός...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἐκ τῆς 5' ῥῳδῆς τοῦ β' κανόνος τοῦ ἁγίου, εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀνα-

στάσιμον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος... τοῦ ἁγίου· Ἦ του στόματός σου καθάπερ πυρσός... τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς... ἢ ὑπακοή τοῦ ἤχου· Ἦ τοῦ ληστοῦ μετάνοια... Δόξα τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου· Εὐφράνθη μυστικῶς... Καὶ νῦν· Ὁ μήτραν παρθενικὴν... Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἁγίου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ ἁγίου, ἦτοι: Ἀπόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ... (Κολ. γ'. 4-11), ὁ ζήτηι τῆ κθ' Κυριακῆ τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, **β'**. τοῦ ἁγίου· Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε ἀρχιερεύς... (Ἐβρ. ζ'. 26-28, η'. 1-2), ὁ ζήτηι τῆ ιγ' Νοεμβρίου, καὶ Εὐαγγέλιον· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶ... (Λουκ. ιθ' 1-10), ὁ ζήτηι τῆ ιε' Κυριακῆ τῶν κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίων καὶ **β'**. τοῦ ἁγίου· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα δι' ἐμοῦ... (Ἰωαν. ι' 9-10), ὁ ζήτηι τῆ ιγ' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως... τὸ Ἄξιόν ἐστιν... Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον... και· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον... Εἶδομεν τὸ φῶς... Πληρωθήτω... Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου... ἐκ γ', Δόξα... Καὶ νῦν... οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον... Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου... καὶ ἡ ἀπόλυσις.